

BUŠTĚHRADSKÝ

září - říjen
2008

5

zpravodaj

časopis městského zastupitelstva

ročník 32

Z Radnice • Víte že... • Zajímavé domy buštěhradské
ZŠ a MŠ Oty Pavla • Žijí mezi námi – Josef Chudoba • Kultura
Památník Lidice • Policie informuje • Tajemné okénko

zdarma

SLOVO REDAKČNÍ RADY

Milé čtenářky a čtenáři,
v tomto čísle vám přinášíme novou
rubriku „Víte že...“ – a víte, že se
těšíme na ohlasy, které přinese?

Po delší pauze najdete ve Zpra-
vodaji opět rozhovor s někým, kdo
žije mezi námi, myslím, že rozhodně
stojí za přečtení.

Přeji vám příjemné čtení.

za redakční radu
Martin Ježek

foto na titulní straně: Hofmanův statek
foto: Jaroslav Pergl

USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

č. 4/2008, které se konalo dne 18. 6. 2008 od 17.30 hod. v Kulturním středisku

MěZ po projednání:

a) schvaluje:

- 1) Závěrečný účet a zprávu o výsledcích přezkoumání hospodaření obce za rok 2007 „bez výhrad“.
- 2) Firmu Audit Corporation, Kladno k přezkoumání hospodaření města za rok 2008.
- 3) Veřejnoprávní smlouvu mezi obcí Stehelčevy a městem Buštěhrad k zajišťování výkonu činnosti podle zákona o obecní policii včetně úhrad za výkon předmětu smlouvy v určeném rozsahu.
- 4) Směnnou smlouvu s Romanem Dědičem týkající se pozemku parc. č. 1891/1 a 81/12 v k. ú. Buštěhrad.
- 5) Smlouvu o dílo mezi městem Buštěhrad a firmou API Atelier s. r. o. Praha, týkající se vypracování přípravy zakázky a dále návrhu stavby k realizaci nově navrhovaného parku.
- 6) Závazná pravidla města Buštěhrad pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu.
- 7) Žádost o dodání šterku ke zpevnění ulic Švermova a Hornická v rámci možností rozpočtu města.
- 8) Stanovisko k dokumentaci EIA „Páteřní komunikace v průmyslové zóně Kladno-východ, Stavba I a Stavba II, a stanovisko k zahájení zjišťovacího řízení k záměru „Obalovna asfaltových směsí Dubí u Kladna, Česká republika“.
- 9) Cenovou nabídku firmy OK GARDEN, Praha ve výši 59.000,- Kč bez DPH, týkající se dokumentace k podání žádosti o dotaci na akci „Veřejný park Buštěhrad“.
- 10) Smlouvu o dílo č. 130608 s firmou SIGNIM, Kolín na zpracování dokumentace k podání žádosti o získání

finanční dotace – Rekonstrukce sportovního areálu.

- 11) Smlouvu darovací od Třineckých železáren, Sochorová válcovna, účelově vázanou pro Tenisový oddíl Buštěhrad.
- 12) Nákup motorového vozidla Dacia pro potřebu DPS.
- 13) Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi městem Buštěhrad, STP Net s. r. o., Ing. M. Sedláčkem, Ing. M. Sedláčkovou a K. Tůmovou týkající se plynárenského zařízení na pozemku parc. č. 1819/1 v k. ú. Buštěhrad.
- 14) Smlouvy o nájmu a zřízení věcného břemene na obecní pozemky a pozemky s právem hospodaření s firmou Project Development s. r. o., IČ 27906981, v souladu se zveřejněným záměrem pro účely výstavby a vybudování zásobního vodovodního řadu.

b) se usneslo:

- 1) Byt č. 4 v ulici Starý hrad 128 je určen k dispozici MěÚ a bude využíván jako služební.

c) zamítá:

- 1) Žádost Petra Sirotky týkající se odpuštění dlužné částky vůči městu Buštěhrad včetně úroků z prodloužení.
- 2) Žádost Mgr. E. Červeného o prodloužení nájmu služebního bytu v základní škole.

d) ukládá:

- 1) MěÚ řešit žádost Veroniky Kellerové o povolení předzahrádky před restaurací Hotel Buštěhrad a neuspokojivý venkovní vzhled objektu.

e) bere na vědomí:

- 1) Přerušení provozu mateřské školy v době od 7. 7. 2008 do 22. 8. 2008.
- 2) Protokol o měření hluku vyvolaného leteckým provozem č. 09-LKPR-08.
- 3) Žádost Vlasty Horešovské o přidělení bytu č. 4 v ulici Starý hrad 128.

č. 5/2008, které se konalo dne 13. 8. 2008 od 17 hod. v zasedací místnosti Městského úřadu Buštěhrad (MěÚ)

MěZ po projednání:

a) schvaluje:

- 1) Podání žádosti o dotaci Krajskému úřadu Středočeského kraje na opravu místních komunikací.
- 2) Nakoupení programu a licence O2 SMS Assistanta na rozesílání zpráv pomocí SMS od firmy DS&T s. r. o., Praha 5.
- 3) Složení komise za účelem zpracování návrhu na přidělení obecního bytu č. 5 v domě č. p. 65 a vypracování návrhu zásad pro přidělování obecních bytů – předseda A. Kadlec, členové M. Kindlová a P. Mencl.
- 4) Plánovací smlouvu mezi městem Buštěhrad a Ing. M. Sedláčkem, Ing. M. Sedláčkovou a K. Tůmovou. Smlouva se uzavírá z důvodu dopravního napojení a napojení inž. sítí pro V. etapu výstavby RD na pozemku parc. č. 1819/16.
- 5) Mandátní smlouvu na zajištění veřejné zakázky pro výběr dodavatele mezi městem Buštěhrad a firmou SIGOS s. r. o. na akci „Snižování spotřeby energie v MŠ Hřebečská“.
- 6) Smlouvu o dílo mezi městem Buštěhrad a firmou Finanční poradenství s. r. o., týkající se realizace projektu „Park Ořešín v Buštěhradě“.
- 7) Smlouvu mandátní s firmou Finanční poradenství s. r. o. na administraci a monitorování projektu „Snižování spotřeby energie v MŠ Buštěhrad“. OPAKUJE SE (BOD 5)
- 8) Darovací smlouvu č. D 16/2008 mezi Středočeskou plynárenskou a. s. (STP) a městem na peněžitý dar ve výši 50.000,- Kč na osvětlení tréninkového hřiště SK Buštěhrad.
- 9) Stanovisko k záměru „Obalovna živičných směsí Kladno“ čj. 1451/2008 – město Buštěhrad se záměrem nesouhlasí.
- 10) Přidělení bytu č. 25 v Domě

s pečovatelskou službou Buštěhrad paní Jarmile Preclíkové.

- 11) Mandátní smlouvu na zajištění výkonu technického dozoru s Ing. Tomášem Dvořákem, Praha 8 na další etapu oprav zámku.
- 12) Smlouvu s firmou ARCHATT s. r. o. na akci „Zámek Buštěhrad, obnova západního křídla vč. statiky kleneb a stropů“.

b) se usneslo:

- 1) Dnem 13. 8. 2008 bude vykonávat funkci předsedy výboru pro výstavbu K. Trnobranský, L. Kohl zůstává členem tohoto výboru.

c) zamítá:

- 1) Žádost pana Maráka o finanční příspěvek v souvislosti s jeho stavbou a opěrnou zdí v majetku města u domu čp. 233.
- 2) Návrhy Plánovací smlouvy, Smlouvy o vybudování komunikace místní obslužné a Smlouvy o smlouvě budoucí kupní od Miroslava Krautstengela, Praha 6 týkající se vybudování komunikací, chodníků a inž. sítí pozemku parc. č. 1819/22 v k. ú. Buštěhrad.
- 3) Cenovou nabídku firmy LEVEL, a. s., na odkup objektu bývalého pivovaru.
- 4) Žádost manželů Kůrkových (Buštěhrad čp. 672) o změnu územního plánu města pro pozemky parc. č. 135/1, 132/2 a 131/2 v k. ú. Buštěhrad s tím, že možnost zařazení bude posouzena zpracovatelem další změny ÚP města.
- 5) Žádost manželů Kůrkových týkající se odkupu části pozemku parc. č. 131/1 v k. ú. Buštěhrad z důvodu, že pozemek slouží jako veřejná zeleň.
- 6) Žádost ing. L. Kellera o zrušení veřejnoprávní smlouvy uzavřené s obcí Stehelčevy na zajištění pořádku Obecní policií Stehelčevy na k. ú. Buštěhrad.
- 7) Žádosti H. Vsetečkové a V. Vsetečky o půjčky ve výši 20.000,- Kč na dokončení oprav domu z důvodu vyčerpání rozpočtové položky.
- 8) Žádost H. Vsetečkové o zlevnění ceny pozemku p. č. 391/1 v k. ú. Buštěhrad.

d) ukládá:

- 1) MěÚ – prověřit vlastnictví opěrné zdi u domu pana Maráka, čp. 233.
 - 2) Uzavřít smlouvu s firmou DS&T s. r. o. Praha na rozesílání zpráv pomocí SMS.
 - 3) MěÚ – vyzvat M. Krautstengela k doplnění projektové dokumentace o popis infrastruktury týkající se výstavby na pozemku parc. č. 1819/22 v k. ú. Buštěhrad.
 - 4) M. Ježkovi – zpracování návrhu na základě dopisu firmy Optimus Consult&Invest a. s. týkající se využití dotací ze strukturálních fondů.
 - 5) MěÚ – vypracování návrhu splátkového kalendáře týkajícího se prodeje pozemku parc. č. 391/1 v k. ú. Buštěhrad a vymáhání nákladů města.
 - 6) MěÚ – zpracovat návrh na zvýšení daně z nemovitostí v souladu s platnou legislativou.
 - 7) MěÚ – prověřit vlastnické vztahy a zjednatí nápravy ohledně pozemku parc. č. 1325/1 v k. ú. Buštěhrad, který je zarostlý náletovou dřevinou a tvoří se na něm skládka.
 - 8) MěÚ – upozornit firmu MAO za účelem zamezení znečišťování komunikace (horní části ulice Bezručova) nákladními automobily při vyjíždění ze stavby.
 - 9) MěÚ – zabezpečit jednání s firmou MAO za účelem uzavření smlouvy týkající se pozemku parc. č. 1324/4 v k. ú. Buštěhrad, který je v územním plánu města zakreslen jako les zvláštního určení.
- ### e) bere na vědomí:
- 1) Zprávu Městské policie Kladno, zprávu Obecní policie Stehelčevy a Policie ČR na území města Buštěhradu za měsíc červenec 2008.
 - 2) Žádost M. Hnidky týkající se odprodeje pozemku parc. č. 105/2 v k. ú. Buštěhrad.
 - 3) Nabídku firmy Optimus Consult&Invest a. s. týkající se dotací ze strukturálních fondů.
 - 4) Zprávu auditora o ověření účetní závěrky Domu s pečovatelskou

službou (DPS) Buštěhrad k 31. 12. 2007 s výrokem „bez výhrad“.

- 5) Informaci ředitelky DPS o zvýšení cen za pečovatelské služby – praní prádla.
- 6) Výroční zprávu Základní umělecké školy Buštěhrad školní rok 2007-2008, II. pololetí.
- 7) Zprávu ZUŠ Buštěhrad o prázdninovém provozu (školní rok 2007/2008).
- 8) Zprávu ZUŠ Buštěhrad o uzavření II. pololetí a celého školního roku 2007/2008.
- 9) Výroční zprávu 2007 Mateřského centra Buštěhradský Pelíšek.
- 10) Žádost paní D. Procházkové z Prahy o odkoupení části pozemků parc. č. 1646/11, 12,13 v k. ú. Buštěhrad pro vybudování hotelu.
- 11) Informaci o zamítnutí žádostí o podporu z OP Životní prostředí pro akci „Snižování spotřeby energie v ZUŠ Buštěhrad“ a „Snižování spotřeby energie v ZŠ Buštěhrad“.
- 12) Informaci o nedoporučení projektu „Aktivní vstup do místní Agendy 21 – Studie regenerace systému veřejné zeleně města Buštěhradu“, ev. č. 008/2008, k udělení grantu MŽPČR.
- 13) Informaci o výsledcích měření hluku z leteckého provozu a odpověď Prague Airport čj. 1344/2008 na dotazy v souvislosti s měřením.
- 14) Informaci o průběhu návštěvy v Itálii a o dalších předpokládaných úkolech v souvislosti s podpisem Dohody o partnerství se Svazem obcí Valle di Ledro.
- 15) Inspekční zprávu a protokol čj. 1361/2008 týkající se inspekční činnosti provedené v Základní škole a Mateřské škole Oty Pavla s tím, že starosta zabezpečí, aby ředitelka ZŠ podala cestou MěÚ písemné stanovisko ke kontrolním zjištěním.

ZPRÁVY ZE STAVEBNÍHO VÝBORU

Zámecké okénko

Po dlouhých opravách krovů a střech, které byly zakončeny letos na jaře, zde máme konečně další etapu. Nedávno byla zahájena obnova západního zámeckého křídla a jeho přeměna na městský úřad, městské informační centrum, správcovský byt a další prostory. Máme zde také nového zhotovitele

prací – výběrové řízení tentokrát vyhrála firma ARCHATT s.r.o. z Třebíče, která by rovněž měla být zkušena v oboru rekonstrukcí památek. Budeme doufat, že bude stejně skvělá jako předchozí firma Haniš. Podle přísunu financí bude toto křídlo kompletně opravené za 3-5 let.

Ing. arch. Daniela Javorčková

ZPRÁVY Z GRANTOVÉHO A DOTAČNÍHO VÝBORU (GDV)

GDV dopracovává první verzi Strategického plánu rozvoje města. Tento dokument bude, poté co jej odsouhlasí zastupitelé, dopracován najatou agenturou tak, aby mohl být ještě

v letošním roce využit jako podpůrný materiál pro žádosti o dotační tituly využitelné pro rozvoj Buštěhradu.

za GDV Martin Ježek

ZPRÁVY Z KULTURNÍHO VÝBORU

Městský úřad Buštěhrad pořádá v následujících týdnech:

23. listopad

Posezení při muzice

15.00 hod. Sokolovna

4. prosinec

Rozsvícení vánočního stromu

16.00 hod. park u zastávky „U Macíků“

VÍTE ŽE...

...se opravuje budova bývalého hostince „U Kahance“ – co z něj asi bude?

...po léta chátrající budova Vínohradu má nový kabát, redakční rada má informace, že pod novým kabátem byl měl být i nový vnitřek (že by třeba restaurace)?

...na Náměstí roste nový dům, doslechli jsme, že by se v něm mohlo dát sportovat.

...je možné, abyste (nejen do této rubriky) napsali to, co vás zajímá, co byste chtěli ve Zpravodaji číst – a že stačí napsat na adresu uvedenou v tiráži?

ZAJÍMAVÉ DOMY BUŠTĚHRADSKÉ

Opouštíme náměstí, i když jenom symbolicky – přechodem do ulice Pivovarské, kde nás zaujal původní fasádou patrový dům, zastíněný letitým kaštanem.

Hofmanův statek.

Přiznám se, že nevím, jak to správně napsat, protože i staří rakouští úředníci, proslavení svou pečlivostí, jej zapisovali každý jinak. Hoffmann, Hoffman, Hofmann i počeštěně Hofman, ale protože výslovnost byla a je pořád stejná, nebudu si s tím lámat hlavu. Jméno je německého původu a protože se hojně vyskytuje už na – pro mne – nejstarších buštěhradských záznamech, mohu předpokládat, že bude náležet k nejstarším dodnes dochovaným buštěhradským rodům, přivezeným sem po morové epidemii Annou Marií Františkou vévodkyní Toskánskou ze Zákup.

O stáří domu se mohou pouze dohadovat, ale Kniha přiznaného výnosu z vyměřených gruntů obce Butzkow z roku 1788 už uvádí jako vlastníka domu pana France Hofmanna (v té době vlastnil ještě dům čp. 27 a 96). Hofmannové v témže roce ještě vlastnili čp. 60 – Anton, čp. 61 – Václav a čp. 116 – Jan. Grundparzellen Protocol der Gemeinde Butzkow z r. 1840 uvádí jako vlastníka v čp. 97 ještě Franze Hofmanna s dodatkem od r. 1856 – Anton H. – s poznámkou, že písemnosti převzal a podepsal pan Minařík (?). Pro zajímavost, další vlastníci domů v Buštěhradě z r. 1840 s příjmením Hofmann: čp. 40 – Josef, čp. 60 – Johan, čp. 61 – Magdalena, čp. 96 – Franz, čp. 103 – Alois, čp. 121 – Johan, čp. 153 – Emanuel, čp. 211 – Josef a čp. 243 Wenzel. Seznam katastrálních archů pro veškeré držitele pozemností v obci Buštěhrad z přelomu let 1856–1857 uvádí vlastníka čp. 97 Franze Hoffmanna (čp. 40 – Josefa, čp. 96 – Johana, čp. 103 – Aloise a čp. 153 – Emanuela Hoffmanna). Katastr nemovitostí v Kladně uvádí jako vlastníka čp. 97 v roce 1855 Josefa Hofmana.

Hofmanův statek

foto: J. Pergl

Roku 1873 se zřejmě oženil, protože polovinu získává Alžběta Hofmanová, a r. 1897 pravděpodobně ovdověl, protože onu polovinu získává zpět. Rok 1912 uvádí vlastníky Václava a Marii Hofmanových, r. 1944 získává ½ Josef a r. 1946 ½ Božena Hofmanová. Dnes si na internetu můžete jako vlastníka najít Josefa Hofmana, který tam se svojí rodinou bydlí.

Z materiálů uložených na MÚ v Buštěhradě lze ještě vyčíst:

5. 5. 1873 – Josef Hofmann, rolník v Buckově žádá o povolení ku stavbě stájí při čp. 97.

10. 5. 1873 – Starosta Šiktanc povoluje postavení stájí (konírna, chlév, komora pro píci).

4. 4. 1879 – Josef Hoffmann žádá o povolení změny vnitřní stavby. Zápis: Z ohledů technických není nic k namítání, poněvadž stávala na tom místě

klenutá kuchyně s širokým komínem, když se nyní opět ta samá cihlami na vápno zklene a opět v tom samém místě komín řádný se provede a zároveň podlaha se o něco sníží, kde světlá výška v bytě tom samém se dobude a okna se nacházející vzhledem o něco zvýší. Soused pan Měchura nemá námitek.

14.2.1889 – Opět Josef Hofman provádí přestavbu a přístavbu 1. patra a budova získává v podstatě dnešní podobu.

14. 3. 1893 – Josef Hofman – žádost o úpravu stájí po zřízení střechy, zvýší zdivo o 1,8 m nad bývalou výšku, střecha bude sedlová, jedním štítem přilehlá ke stodole a druhým proti jihu vystavěná. (Další záznamy se týkají domu čp. 96, který byl na druhém konci zahrady při ulici Tyršově – na stejném pozemku majícím tehdy stejného vlastníka.)

14. 6. 1924 – Přistavuje Václav Hoffman předsín u vchodu do dvora.

2. 5. 1946 – OÚ povoluje opravu štítu chléva, který hrozí zřícením.

18.9.1951 – založen zápis v tužce (zřejmě pro odhad nemovitosti) – Vlastník Božena a Josef Hofman. Stodola asi 100 let stará, konírna, hovězí chlév (2 chlévy + komora – 85 let stará) nad chlévem zvýšená půda – nadezdívka. Obytné stavení – asi 60 let staré – zdvo cihly, kámen, okna ven a dovnitř. Schody dřevěné, krov zdravý, podlahy prkenné, v přízemní kuchyňce cihelné, stav zachovalý. Přízemí obsahuje 3 obytné místnosti, komoru světlou, 2 předsíně. První patro 3 obytné místnosti a chodbu. Ve dvoře chlévky 3 + záchod, chlévky 2 + sklep pod zahradou.

V r. 1979 podává majitel stížnost na poškození štítu domu při bourání kolny na sběr odpadních surovin.

V září 1989 dochází k výměně oken stejných rozměrů a opravě fasády.

Na rozdíl od sousedů (Böhmův statek) si Hofmanův statek zachoval původní vzhled, který vhodným způsobem doplňuje historické centrum města.

Jaroslav Pergl

DPS BUŠTĚHRAD

Buštěhradský Dům s pečovatelskou službou letos oslaví 10. výročí od svého založení. Sháním fotografie z minulosti budovy, ve které dnes DPS sídlí. Prosím o zapůjčení. Děkuji

Irena Janská,
sociální pracovnice DPS Buštěhrad

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

Malé zamyšlení k začátku školního roku

Prázdniny jsou nejen pro děti i pedagogy zaslouženou dobou odpočinku, ale i dobou přemýšlení. Na školní dění se tak může i pedagog podívat z většího odstupu a nadhledu a přemýšlet o tom, co by se dalo zlepšit, změnit a jak to udělat. Pokud vezmeme v úvahu obecné požadavky rodičů na školu, vždycky se v nich objevuje jedno základní, aby se děti hodně naučily a aby se dostaly na střední školy. S tím lze jen souhlasit, a to je i jedním z cílů školy. Ale co to znamená, hodně naučily? Jaké vědomosti mají získat? Jakými metodami? Jakým hodnocením zjistíme, jak se „hodně naučily“? Jak to udělat, aby byly úspěšné všechny děti? Otázek je hodně, odpovědi ještě více. Většinou veřejnosti se to zdá jednoduché, protože každý do školy chodil a ví přece, co má každý člověk umět. Pedagogická věda však na tyto otázky hledá odpovědi již po staletí. A když se již zdá, že se odpověď našla, změní se hospodářské, politické a někdy i kulturní podmínky společnosti natolik, že je třeba začít od začátku znovu.

V potaz je nutno vzít i skutečnost, že školství má obrovskou setrvačnost. Zatím školství nepředbívá, ale zpomalně reaguje na tyto jevy. Školství je společenská zakázka, která vychází z konkrétních potřeb. V našich zemích tato státní instituce od dob Marie Terezie předpokládá, že žák se musí naučit číst, psát a počítat. To žádné společenské ani ekonomické změny neovlivní. A co dál? Informace o přírodě, fyzice, chemii? Tady již nastává problém. V tradiční společnosti byly informace trvalého charakteru po staletí neměnné. V době informační společnosti se vědění a informace obmění během jednoho roku. Jak asi bude vypadat společnost za dvacet či třicet let, až budou naše současné děti

v produktivním věku? Budou potřebovat jenom informace, nebo budou potřebovat také pochopení těch ostatních, schopnost s nimi spolupracovat, umět se rychle naučit něco nového, umět se pohybovat v nových technických vymoženostech, umět se přizpůsobit a chovat v podmínkách otevřené Evropy? Anebo bude společnost řešit ekologické havárie, lokální války, přelidněnost, nedostatek potravin, nedostatek energií, vážné nemoci...? Na co tedy naše děti připravit? A jak se v tomto složitém světě mají orientovat samy děti, když ve více nežli polovinách rodin dochází k jejich rozpadu a dětem mizí hned na počátku největší životní jistoty.

Dítě i rodič pak nelibě nesou, když se vymění učitel, dítě nosí poznámky a špatné známky, a hledají většinou chybu ve škole. Škola ve většině případů reaguje na projevy dítěte (nezájem o učení, nepozornost, nenošení pomůcek, ubližování spolužákům, náchyllost k vyhledávání dalších konfliktních kamarádů, někdy i zdravotní problémy), jejichž příčiny přesně nezná, tak, že se nejprve snaží o nápravu, kontakt s rodiči, doporučení do různých poradenských zařízení atd. Dítě si hledá všemožné výmluvy a rodiče (nechtíce si přiznat vlastní selhání) se odkloní od spolupráce se školou a postaví se spolu s dítětem do trvalé opozice. Tato situace má pak již řešení pouze represivní, tj. svolání výchovné komise a hledání řešení spolu s kurátory péče o dítě, což bývá interpretováno tak, že „škola na nás poslala sociálku, a tak raději dáme dítě jinam“. Tam možná nebudou tak důslední a dítě nějak „propluje“, však oni to rodiče zas nějak zařídí. Zkušenost je však taková, že dítě se včas nenaučí zodpovědnosti a selhává již v prvním ročníku střední

školy nebo učiliště. A co dál? Jak rodič nebo společnost docílí toho, aby se mladý člověk měl chuť vzdělávat, byl zodpovědný občan, dělal zajímavou práci, založil si rodinu a dokázal se o ni postarat?

V posledním roce škola zaznamenala skutečnost, že se snížila věková hranice vážnějších přestupků žáků, ale že rodiče mladších žáků jsou přístupnější k jednání a hledání společných cest, jak dítěti pomoci. Možná to svědčí o větším pochopení situace za strany rodičů, možná o větší osvětě, možná mají mladší rodiče zodpovědnější přístup k životu.

Pokud jste dočetli až sem a nevyjádřili jste se o škole příliš negativně, považuji to za velký úspěch a předpoklad k tomu, abychom nacházeli společnou řeč ve prospěch všech dětí. Jen zodpovědné a spokojené dítě může být úspěšné a připravené na to neznámé, co jej v budoucnu čeká. Naše škola je připravená udělat pro děti maximum, ale bez podpory rodičovské veřejnosti se tyto snahy míjejí účinkem.

Přeji všem rodičům do nového školního roku hodně radosti ze svých dětí a za všechny pedagogy se těším na spolupráci.

Mgr. Bc. Věra Sklenářová
ředitelka školy

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Přehled plánovaných koncertů v ZUŠ
Buštěhrad:

středa 19.11.2008, 17.00
koncert žáků, výstava prací žáků VO

pondělí 15.12.2008, 10.00
Vánoční koncert pro žáky MŠ

úterý 16.12.2008, 10.00
Vánoční koncert pro žáky ZŠ

středa 17.12.2008, 17.00
**Vánoční koncert žáků, výstava
prací žáků VO**

čtvrtek 18.12.2008, 15.00
Vánoční koncert pro obyvatele
(zdroj: www.zusbustehrad.cz)

YEMA.CZ

ZAHRADNÍ A KRAJINNÁ TVORBA

- * NÁVRHY A REALIZACE ZAHRAD
- * REKONSTRUKCE ZAHRAD
- * PÉČE O ZAHRADY A TRÁVNÍKY
- * ODBORNÝ ŘEZ STROMŮ
- * KÁCENÍ STROMŮ

TEL 732 879 368
INFO@YEMA.CZ

WWW.YEMA.CZ

reklama

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR BUŠTĚHRAD

Buštěhradský pěvecký sbor hledá zpěváky a zpěvačky

Nemusíte mít hlas Emy Destiniové nebo Eduarda Hakena. Stačí, když vám zpěv dělá radost a chtěli byste se o ní podělit i s ostatními.

Jak už to ve spolcích chodívá, lidé přicházejí a zase odcházejí. Naše uskupení se však v poslední době opravdu ztenčilo. Zvláště v řadách sopránek a basáků. Proto zveme všechny milé lidi, kteří si rádi zazpívají písně různých žánrů, aby se přišli podívat na naši zkoušku. Ta se koná

každé pondělí od 18.00 do 19.30 hodin, do konce roku pak v sále ZUŠ a od ledna 2009 v Kulturním středisku neboli v „Seifertovně“ (místnost nad knihovnou).

Podrobnější informace o sboru můžete najít na:

<http://www.mestobustehrad.cz/kultura/sbor.php>

Těšíme se na setkání s vámi!

Směšený pěvecký sbor Buštěhrad

MATEŘSKÉ CENTRUM BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK

Podzim a zima v mateřském centru Buštěhradský pelíšek

I v Buštěhradském pelišku skončily prázdniny a nadešel další „předškolní rok“. Aby nebyl přechod z letního režimu moc násilný, rozhodli jsme se, že se s prázdninami ještě pořádně rozloučíme. A to přímo pod stanem. Skupinka dětí ve věku 1,5 roku až 5 let se proto poslední srpnový víkend proměnila ve zdatné táborníky, kteří zvládnou postavit stan, udělat táborák, opéct si na něm buřtíky k večeři, odvážně se vydat tmou za hledáním pokladu a ještě si přitom zahrát spoustu dalších her. A co na tom, že je často ještě maminky a tatínkové vodili za ručičku (při putování po svíčkách nočním

plachtění jsme se spíš hodně naběhali, ale i tak nám bylo fajn. Nechyběla ani dračí soutěž krásy, kterou v silné konkurenci vyhrál dráček Elišky Plaché. Následovaly závody v přetahování lanem, hledání kartiček, děti běhaly jako koniči a lovily ryby na udice s magnety. Ohníček a buřtíky nechyběly ani tentokrát.

A které další akce jsme pro vás připravili na konec roku? Bude to:

- 11. 11. **Martinský lampiónový průvod**, začátek v 17.00
- 5. 12. **Mikulášská besídka**, začátek v 15.30
- 16. 12. **Vánoční vyrábění**, začátek v 15.30

Dobrou zprávu máme letos pro ty, kteří si oblíbili dětskou herničku. Ta bude nově otevřena také odpoledne, a sice v pondělí od 15 do 18 hodin a ve středu od 14 do 17 hodin.

Pravidelný provoz v dopoledních hodinách, v pondělí, úterý a ve čtvrtek, bude samozřejmě zachován. Na děti tu čekají hezké hračky, dovádění v herně a noví kamarádi. Maminky si mohou dát třeba kávu a trochu si odpočinout.

Nadále funguje ve čtvrtek Výtvarné kouzlení pro všechny, kteří rádi něco kutí, a nově chystáme na pondělní odpoledne klub deskových her Človíčku, nezlob! Ten bude určen hlavně předškoláčkům a všem dalším herním nadšencům. V klubu se děti seznámí se spoustou hezkých her, přiměřených

Plachtění foto: archiv MC Pelíšek

Či drak je hezcí? foto: archiv MC Pelíšek

strništěm to u těch nejmenších platilo doslova)! Po náročném programu se ve stanu spinkalo, jako když do vody hodí.

Poté, co jsme důstojně zamávali prázdninám, přišel čas špejlí, lepidel, motouzů a balicích papírů, neboť se přiblížil čas podzimní drakiády. Škoda jen, že nepřišel také čas podzimních větrů, a tak se Buštěhradská drakiáda konala 27. září tradičně, už potřetí, v naprostém bezvětří. Krásný slunečný den ale také není k zahazení, a tak se po louce za novými řadovkami prohánělo na třicet dětí s dračími kamarády. Místo

	9.00 -10.00	10.00 -11.00	11.00 -12.00	14.00 -15.00	15.00 -16.00	16.00 -17.00	17.00 -18.00
pondělí						Klub deskových her	
	Hravé dopoledne			Odpolední herna			
úterý		AJ pokročilí (do 11.30)					
	Hravé dopoledne						
středa	AJ mírně pokročilí	AJ pokračovací		Odpolední herna			
čtvrtek	Hravé dopoledne					Výtvarné kouzlení	
pátek		AJ – pokračovací					

Pravidelný program, podzim-zima 2008

jejich věku. Čeká je zkušební hraní i pořádání turnajů. A proč zrovna deskové hry? Podporují soustředění, schopnost práce v týmu, zapojení do dětského kolektivu. Podle zaměření hry pak dále např. paměť, jednoduchou matematiku, prostorovou orientaci, vnímání tvarů, postřeh atd. A v neposlední řadě přináší radost ze hry!

Připravujeme také přednášky z oboru dětské psychologie a aromaterapie, o konkrétních termínech vás ještě budeme informovat.

Podrobné informace o připravovaných akcích naleznete vždy včas na našich webových stránkách www.mestobustehrad.cz/spolky/pelisek a na našich nástěnkách. Pokud chcete

mít zprávy o dění v Pelišku z první ruky, objednejte si odebírání noviniek mailem na adrese pelisek@mestobustehrad.cz. Všechny rodiče i děti k nám srdečně zveme!

Hezkou zimu a poklidné svátky přeje za MC

Daniela Swart

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

Krajský přebor mládeže – rekordní buštěhradská účast a postup Ondry Škubala

Výsledky 8 turnajů Regionálního přeboru (viz minulý Buštěhradský zpravodaj) určily postupující do finálového turnaje Krajského přeboru. Po hráčích našeho oddílu, kteří se umístili na postupových místech (Ondra Škubal, Lukáš Dvořák a Michal Černý), se dostalo i na všechny 4 náhradníky. A protože dívky mají volný start, zaznamenali jsme další oddílový rekord: Krajského přeboru mládeže se zúčastnilo 8 hráčů Sokola Buštěhrad (ze 14 registrovaných!). Finálového turnaje 21.-22. června v Sedlčanech se ve 4 turnajích různých věkových kategorií zúčastnilo celkem 129 mladých šachistů z 28 oddílů Středočeského kraje, v počtu

účastníků jsme byli pátým nejpočetněji zastoupeným oddílem! Na víkendový turnaj jsme odjeli s tímto rekordem, ale bez větších ambicí. Pro 5 hráčů to byla premiéra a všichni 3 loňští účastníci se „posunuli“ do starší věkové kategorie.

V devítikolovém (starší kategorie hrály turnaje na 7 kol) turnaji nejmladších (HD10 = pro narozené v roce 1999 a mladší) nás reprezentovali Adam Fialka a Jirka Šefčík. Oba začali hrát závodně až v roce 2008, takže už postup (z pozice náhradníků) do tohoto turnaje byl jejich velkým úspěchem. Adam velmi dobře začal (po sobotě 3 body z 5 partií), ale v neděli už byl evidentně unaven, bodové konto nenavýšil a se 3 body obsadil 26. místo. Jirkovi se ho podařilo výhrou v posledním kole předstihnout a se 3,5 bodem skončil na 23. místě.

V nejsilnějším turnaji nejstarších (HD16 = rok narození 1993, 1994) se snažil navázat Michal Černý na svůj loňský úspěch (se 4 body 10. místo v kategorii H14). Předváděl solidní hru, ale nepřesnosti v rozhodujících fázích partií ho stály několik půlek, nakonec se ziskem 2,5 bodu obsadil 19. místo.

Nepočtenější turnaj kategorie do 14 let (28 chlapců a 9 dívek narozených 1995 a 1996) hrála Katka Budíková, která jako jediná z našich žáků měla za sebou zkušenost z velkého turnaje (týdenní Mistrovství České republiky), a tak jejím cílem byl zisk dívčí medaile. Přestože se pohybovala na špici dívčího pelotonu, porážka v posledním kole znamenala nepopulární 4. místo za uhrané 3 body. Vítězná dívka

získala 4 body, stejně jako druhá v pořadí, na bronz stačilo 3,5 bodu.

V kategorii do 12 let (ročníky narození 1997 a 1998) jsme měli 4 zástupce. Dominikovi Himlovi se turnaj nepovedl, uhrál pouze 1,5 bodu. Lepší partie s horšími střídali oba nováčci, Lukáš Dvořák a Kryštof Budík, získali solidní 3 body, což jim vyneslo 17., resp. 20. místo. Nejlepší výsledek zaznamenal Ondra Škubal. Jako jediný z našich hráčů prohrál obě úvodní partie, ale pak už jen vítězil. Celkový zisk 5 bodů mu vynesl konečně 5. místo a postup na Mistrovství Čech!

Už po dvou letech se tedy opět vydáme na týdenní Mistrovství Čech mládeže (24. října až 1. listopadu). V Seči u Pardubic budou Sokol Buštěhrad reprezentovat Katka Budíková v kategorii dívek do 14 let a Ondra Škubal v chlapecké kategorii do 12 let.

3 medaile na startu nové sezony

Do sezony 2008/09 vstupuje šachový oddíl s počtem 31 členů, z toho je 13 žáků a 5 dorostenců. K tréninkům a oddílovým turnajům se budeme tradičně scházet každé úterý v Sokolovně. V buštěhradské škole bude pod vedením pana učitele Sejkory i nadále působit šachový kroužek. Do soutěží družstev dospělých jsme opět přihlásili 3 družstva a zúčastníme se Krajských přeborů družstev starších i mladších žáků. Koncem roku uspořádáme již 33. ročník žákovského turnaje O putovní pohár

SOKOL BUŠTĚHRAD

pořádá

Mikulášskou zábavu

kdy: 13. 12. 2008 od 20.00 hod.

kde: v Sokolovně Buštěhrad

hraje: Akcent

vstup: 100 Kč

občerstvení zajištěno

města Buštěhradu, na jaře 6. ročník Velké ceny Buštěhradu, která zakončí seriál turnajů Regionálního přeboru mládeže.

Do mistrovských bojů vstoupili jako první naši žáci. Regionální přebor mládeže odstartoval 28. září Svatováclavským turnajem v Chodouni. A devítičlenná výprava zahájila sezonu velmi úspěšně, když přivezla 3 medaile! V silně obsazeném turnaji starších žáků uhrála Katka Budíková 3,5 bodu (ze 7

partii) a získala bronzovou v kategorii starších dívek. V kategorii do 12 let si s 5 body vybojoval stříbrnou Ondra Škubal a bronzovou získal za 4,5 bodu Mirek Šefčík, který se radoval ze své první medaile. Se ziskem 3,5 bodu skončili v této kategorii na 6. a 7. místě Kryštof Budík a Dominik Himl.

Plánované akce, podrobné tabulky, reportáže ze zápasů družstev a další informace ze života šachového oddílu najdete na www.sachybus.net.

Pavel Buk

Práce z domova!
www.jobdoma.cz

reklama

ŽIJÍ MEZI NÁMI

**motto: Kdo nedělá nic pro druhé, nedělá nic pro sebe.
...hřbitov je veselý místo...**

Naše jarní rodinná procházka po buštěhradském hřbitově byla inspirací. Letmé letní setkání v Hotelu Buštěhrad motivací. A redakční uzávěrka pak konečnou akcelerací k rozhovoru s tímto nevšedním člověkem. Vážený pan Josef Chudoba je totiž správcem našeho místa posledního odpočinku. Jeho bohulibá a pečlivá služba je nám všem na očích. Ale do nitra duše může člověk člověku nahlédnout vždycky jen maličko. Nejlépe asi při poslechu jeho slov. Tak jsem se nesnažil příliš zasahovat a poslouchal jsem:

Tak já se ukloním a začnu...milí přátelé, vážení radní, předem mého dopisu mi dovolte...

JB: Promiňte, vy byste chtěl cosi vyslovit takovouhle formou směrem k radnici?

...ale ne, to asi všem, ale já vám to povím takhle...tak jako všude, i na našem hřbitově je znát nedostatek peněz...když se jednou vyčlenila hromádka peněz na důstojné uložení ostatků z opuštěných hrobů, na likvidaci zdevastovaných...vlastně ne, ony jsou

to vlastně ruiny těch náhrobků...že se vystaví společný hrob k uložení ostatků a něco se udělá s těmi ruinami nebo se zruší, tak bohužel ty peníze spolkla kanalizace...ty peníze jsou tam, bylo to důle-

JB: Dovolte, to znám, je to taky moje práce. Prořezávali jsem stromy třeba na Olšanech v Praze.

...no jasně, ony to služby částečně dělaly, z plošiny, ale problém byl, že jim to vyšlo na špatné období...když jsem to navrhoval, na podzim...nebylo listí a ty větve byly vidět snad už od hlavního vchodu...ale oni přijeli na jaře...amen... No, ale...komůrku jsme zachránili...ono je to sice k ničemu, ona je to bývalá komůrka a z boku bývaly záchodky...

JB: Promiňte, komůrka? Co to je? Myslíte jako bývalou márníci, nebo co to tam stojí vzadu?

...to dříve používal hrobník, kterej to dělal spoustu let, tak jak to dříve bejvalo...kopal hroby a nějak to tu udržoval...a tak se uvažovalo to zbourat...kolik by to stálo a tak...a že by se tam dala taková ta buňka jako na stavbách, co je tam kancelář a příslušenství...elektrika tam bejt nemusí...a to se zamítlo...ale záchod by neuškodil...když to na lidi přijde, tak kam půjdou jinam...tak chodí

Josef Chudoba

foto: JB

žitější...ten nápad původně vyšel z obce v rámci nové registrace hrobů...aby v tom byl pořádek...ale bohužel...zrodil se dobrý nápad, ale vyšuměl...tak jako šumí symboly naší vlasti – lípy. A to bude za chvíli další problém...lípy na hřbitově, to je prostě nádhera, to je paráda...ale tam už se lámou takový haluze, že spadnout to na někoho, tak je malér...

za tu komůrku...nebo alespoň na Vánoce a Dušičky by se hodila ta mobilní plastová budka...on by si ten hřbitov, při takovéhle rozloze, skoro jak tři fotbalová hřiště, zasloužil někoho, řekněme na půl úvazku, kdo by tam dělal...já už mám někdy problémy balancovat po těch obrubnicích...sekačka je těžká...všude jsou rozpraskaný betony, takže jsem si musel udělat speciální hrablo, abych se nepropíchl...protože já to dělám denně, ale tam by měl bejt někdo celý dni...ona totiž taková tráva...to na jednom konci končím a hned jinde začínám a nestíhá se to...kdyby to tam mělo být ve stavu, v jakým si to tam lidi představují...tak jsem to hodil do mašiny a vychází mi, že bych si vydělal tak 10 až 12 korun na hodinu...a taky mě už trochu bolí v kříži...a seče se pět sečí ročně...člověk musí mít kladný přístup...vydělat se na tom určitě nedá...ale já si určitě nechci stěžovat nebo si tu vylejvat srdce, nevím co tam chcete napsat...

JB: Ne, já vás poslouchám, prosím povídejte. Něco si z toho pak vyberu a nějak to zpracuju. A dám přečíst.

...tak dobře. V dezolátním stavu je třeba kolumbárium, co zničili vandalové a zloději...střecha je dobrá, ale...vzpomněl jsem si na kostel ve Slatině, kde větrací mřížkou bylo vidět prázdnou loď a na dveřích byl nápis: „Neničte prosím dveře, zde už není co ukrást.“...tak vidím všechny tyhle problémy jasně ve výchově...vím proč, ale nerad používám slovo morálka...ale morálka lidí, teda i návštěvníků na hřbitově, je špatná...není úcta jen k majetku, ale i k těm posledním věcem člověka. Mnozí přijedou třeba drahým autem a nechají tu po sobě bordel...je jim zatěžko dojet s odpadky do kontejneru...klidně je nechají někde ležet, zastrčí do kdekjaké škvíry nebo hodí klidně třeba do propadlé hrobky...to, že je tam vlastně člověk, jim naprosto nedochází. Obec dělá co může, já taky, ale žádná sláva. Ze dne na den tehdy zmizlo všechno z mosazi a z mědi...i bronzový reliéf vykořisťovaného rolníka z Čermákovíc hrobky...největší škoda asi byla na Hofmanovic hrobě, kde urvali umělecké lucerny z první republiky...jedna

se pak našla pohozená cestou, protože byla z patinovaného nerez a né z mědi...a tak po nich zůstaly jen smutné otisky měděnky. Lidé klidně vodí na hřbitov i psy a ještě je nechají volně pobíhat...dokonce jsou i tací, co vjedou na hřbitov klidně i na motorce...Jen jednou, to byla taková příhoda, jel okolo asi autobusem nějaký chlap propuštěný „z montáže“, jak se říká...teda z basy...a vyhlédl si, že na hřbitově teče voda...tak si připravil náčiní a začal se holit a mýt v nádrži...lidi zavolali Technické služby a někdo pak VB...ale vlastně mu nemohli nic vytknout...nic nekradl, jen se myl...a tak se voda vyměnila a jede se dál...

JB: A na to asi pohřební řád hřbitova nepamatoval, že?

...to by taky bylo pěkné, nechat zrestaurovat ty staré smaltované cedule na sloupech u vchodu...zkoušel jsem je nějak umýt, i louhem, ale nejde to...byly by pěkné...a je tam taky takový nápis...co jste vy, byli jsme i my, a co jsme my, budete i vy...nebo tak nějak...kdyby to bylo k přečtení, někteří by třeba pochopili...je tam ve skřínce také pohřební řád, ale to nikdo nečte...je tam taky provozní doba – zimní a letní...jsou tam jiné otvírací hodiny...ale stejně mi sem tam někdo vynadá, že stojí s konví u vrat a je ještě zavřeno. Co uznávám, že třeba nějaká babka, co se sotva se došourá ke kontejneru, si raději přinese tašku a uschlé bylinky a kalíšky od svíček odnese domů...a pak přijedou další a mladší...kdekdo maturuje z matematiky...a ten kontejner má osm poklopů - čtyři z jihu a čtyři ze severu...a všichni to strkají do toho nejbližšího... a tak místo aby to obešli, cpou to tam až to padá na ven...a naproti je prázdné...nebo to položí nenápadně na zem... a každá hromádka je vždycky základ skládky...k tomu se nedá říct než amen. A to se ještě krade venku...vykrádají se auta před vchodem. Kolikrát to i ti majitelé vidí, ale nestihnou to doběhnout, než jim zmizí...a ta akce „měd“, to se neděje v noci, ale v poledne...lidi jdou na oběd a nikdo si ničeho nevšímá...k tomu se snad nedá nic říct...a ještě ta křížovatka...to je

o život...nikdo tam neblíká, takže nikdo neví kdo kam jede...a ještě tam večer dělají závody na motorkách směrem na Číčovice...když jdu domu, tak si připadám jak toreador...večer raději chodím v reflexní vestě... No, prostě hřbitov je veselý místo. A ten náš je prostě na ráně...třeba ve Hřebčici je hřbitov pohozený v polích a přitom se nezamyká... A hlavně tam dej, že v neposlední řadě děkuji našemu představenstvu, že to se hřbitovem, a se mnou včetně, myslí velmi dobře, a že jim mockrát děkuju...a přesto, že musím kolikrát něco zaurogovat, že udělají co jde...ah, a když to nejde, tak co na tom sejde, jak se říká v jedny krásný lidový písni...všichni děláme co můžem...a vidět to moc nikde není... všechno je to na výchově...jak říkám... amen.

JB: Zeptám se tě ještě, co něco o sobě? (pozn.:...to už jsme si potykali)

Pocházím ze Slatiny, s mezipřistáním ve Hřebčici...dědek, tedy můj otčí, tam byl vyhlášený řezník...a tehdy jsme se všichni ze Hřebče, z Buštěhradu, z Makotřas a podobně scházeli na čajích v Lidicích...tehdy, v šedesátých letech se tam hrála báječná taneční muzika, třeba skupina Styl kapelníka Ládi Humla...jeho majstrštyk byly Třešňové květy...úplně báječný...a ten Láda hrál tuhle zrovna u Junků na Pěkný...no, představ si to...v osmasedmdesáti, a hrál to skvěle jako tenkrát. A tam jsem jednou, před vojnou, potkal Jitku...pěkně tancovala a já se přiženil do Buštěhradu. Sžíval jsem se teda s místními...zpíval jsem ve sboru...dělal údržbu veřejného osvětlení...a vymetl všechny hospody...mám taky kladný přístup k našemu socialistickému zřízení...prostě rád se napiju...s dobrýma lidma...klidně tam napiš, že jsem kolikrát spadnul s kolem třeba do příkopu...mám prostě k životu a k lidem kladnej vztah. Celej život jsem někde sloužil...jsem vyučený elektrikář...pak jsem přešel na elektroniku a při zaměstnání jsem začal dělat pro mládežnickou cestovní kancelář...a pak pro Čedok...

JB: Ano, slyšel jsem, že jsi dělal průvodce a umíš cizí jazyky.

...no, cizí jazyky, mám státnici z němčiny a trochu umím anglicky...tenkrát průvodce dělali penzisti, co měli za protektorátu němčinu na školách...a mně bylo třicet...nejprve jsem dělal v Praze, pak i venku...to víš, samý spřátelený země...Jugoška byla jen za odměnu...jen jsem si na to musel brát dovolenou. Myslel jsem si, že to budu dělat do důchodu, ale pak už nebyl zájem, přestože měl závod Kladno několik poboček. Taky jsem dělal v technickém odboru údržbu přístrojů na sálech v kladenské nemocnici...tam se vlastně setkávají lidi z celého okresu...cítíl jsem se tam dobře, jako všude mezi lidma..no, a jelikož jsem chtěl být mezi lidma i tady, tak jsem pak šel na hřbitov...některé rád vidím...a tam jich je...ale to jen tak. Jinak jsem taky chodil tlumočit nechutné a blbě věci na kladenskou radnici...prošel jsem i poldovkou,

kde jsem dělal na elektrodyspečinku, a taky vedlejšáky stylu kosa a lopata... dělal jsem i brigadýra...sráželo se z platu do fondu a pak se jezdilo na lední revue, pořádaly večírky, narozky a podobně... akorát si pak v opilosti lidi začli vyčítat pracovní podmínky a platy...to nebylo sice nic pro mě... Tady jsem dvačtyřicet let. Jednou jsem byl, po převratu, na kandidátce na starostu...pak jsem byl i ve stavební komisi a rezignoval jsem... to až Dütsch udělal partu...a neměli se špatně...a tak bych to chtěl nějak shrnout...vším čím jsem byl, byl jsem rád... snad jen ještě...tuhle jsem šel před sedmou sekat trávu...než začnou kousat mouchy... a vyběh' na mě chlápek, že mi odebere živnostenský list...řval a pak volal rovnou starostovi a ten hned zase mně...tak jsem to akceptoval a chvilku počkal...dosekal jsem to tedy až po

sedmé...na tuhle práci musí být člověk blběj...a mít lidi rád.

Velectěné čtenářstvo, útržkovitý způsob zápisu, který možná unavoval váš zrak, jsem zvolil ze dvou jednoduchých důvodů. Snažil jsem se, za prvé, o co největší autenticitu osobitého vyprávění pana Josefa Chudoby, a přesto jsem nestačil všechny detaily, neboť mi, to za druhé, došly baterky v diktafonu. Myslím si však, že sebelepší slohové cvičení nenahradí kouzlo osobního setkání s člověkem nadaným neobvyklou inteligencí a sarkastickým humorem. A to jsem se vám snažil tímto přetlumočit. A takové setkání můžete zažít i vy...Pepa Chudoba totiž s úsměvem vzkazuje: „Těším se na vás, přátelé.“

Za rozhovor tímto děkuje Jiří Blesk

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Naši jubilanti

(listopad)

70 let

PROCHÁZKOVÁ Eva, ulice U Dálnice

75 let

PROCHÁZKOVÁ Olga, ul. 5. května

Vzpomínáme

Zrada jako podletní jiriny květ,
zas ubyla jedna z mých nočních hvězd
a měsíc zářil jak její tvář,
ubyl ho kus a úplněk zhas,
je tu jen nicoty strach,
ta nejhlubší mateřská bolest
a na srdci krvavý oltář.

Danuše Dostálová

Vážení bývalí spoluobčané,
Vám, kteří jste znali mou dceru Jarmilu Hellerovou-Dostálovou, s těžkým srdcem sdělujeme, že zemřela dne 19. 8. 2008 po dlouhé zhoubné nemoci.

**Matka Danuše Dostálová
a sestra Miloslava Horová**

Poděkování

85. výročí založení základní organizace Českého červeného kříže v Buštěhradě

Dne 22. září 2008 zorganizovala místní organizace Červeného kříže v našem městě slavnostní setkání při příležitosti jejího výročí založení.

Před 85. lety byla založena základní organizace Českého červeného kříže (ČČK) v Buštěhradě. K jejím zakladatelům patřili MUDr. Quido Jeřábek, Karel Kohlíček, Barbora Veselá, Emanuel Burger a Ladislav Šimandl.

ČČK v Buštěhradě má bohatou tradici. Spolek udržoval před druhou světovou válkou ozdravovnu, pomáhal uprchlíkům z pohraničí a aktivně se angažoval při květnovém povstání.

Po válce až do dnešní doby se spolek aktivně zapojil do zdravotní služby při pořádání nejrůznějších akcí, zdravotního školení, vítání nových občánků, organizování odběrů krve, pořádání finančních a jiných sbírek atd.

Spolek jako celek i mnoho jeho ses-ter byly za svou činnost mnohokrát oceněny různými vyznamenáními.

Městský úřad Buštěhrad děkuje spolku pod vedením paní Procházkové za obětavou práci pro naše město a těší se na další spolupráci.

Ing. Václav Nový, starosta

Děkuji všem, kdo si na mne vzpomněli při příležitosti mých 85. narozenin. Mé rodině, Českému červenému kříži v Buštěhradě, bývalým kolegyním a dalším občanům za gratulace, květiny a dárky. Udělali mi velkou radost.

Věnceslava Cachová

PAMÁTNÍK LIDICE

Světlo za San Pancrazio

Také do malé italské osady San Pancrazio, položené v toskánských horách, vtrhli nacisté a pomstili se jejím obyvatelům podobně, jako to už předtím i poté udělali v mnoha místech Evropy, rovněž v Lidicích, rovněž v Ležákách. Den lidské bestiality a nelidského utrpení postihl San Pancrazio v neděli 29. června roku 1944. Hitlerovci natlačili všech osmapadesát mužů do sklepa tamního statku a postříleli je tam. Pak budovu rozmetali traskavinami, takže mrtvá těla zasypaly ruiny. Ženy a děti, rozehnané po lesích, se do vsi vrátily teprve po dvaceti dnech – spatřily domy zničené ohněm nebo výbušninami.

Holýma rukama rozhrabávaly trosky, jež po usedlosti zbyly, a hledaly v nich své nejbližší. Za sedmáct dní po zločinu, 16. července 1944, vstoupili do San Pancrazia osvoboditelé – oddíly kanadského tankového pluku Ontario s oddíly 12. brigády anglické pěchoty.

Italská osada stejně jako jiná evropská města či vesnice s podobným osudem povstala z mrtvých. Trosky převzala nedaleká obec Bucine, pod jejíž správu spadá San Pancrazio dodnes. Na místě někdejších stavení stojí domy nové. Statek, v němž se skutečně popravily muži, byl zrestaurovaný na Mezinárodní centrum regionu Toskánska.

Před třemi lety navštívila Lidice Hana Honová, tehdejší členka Zastupitelstva obce Bucine, která pochází z Prahy, a navrhla řediteli Památníku Lidice spolupráci. Již další rok odjízďela lidická delegace na pietní vzpomínku do San

věnuje vypáleným evropským sídlům, a po francouzském Oradouru, norském Telavagu a dalších místech uspořádal během dvou dnů na začátku září „Světlo za San Pancrazio“.

Úvodem položila italská delegace věnec u věčného ohně pod lidickým Gloriettem. Výstava Tragédie v San Pancraziiu, jejíž vernisáž následovala ve výstavní síni In memoriam, seznámila přítomné prostřednictvím fotografií a textů s průběhem masakru, s osvobozením obce i s novou tváří nynějších domů.

Neformální, emocionálně vypjatá atmosféra naplněná sounáležitostí, která průběh česko-italského setkání provázela, vyvrcholila na semináři za účasti italských hostů, lidických žen a někdejších dětí a dalších. Starosta obce Bucine Sauro Testi, člověk nejen vzdělaný, ale i s vnímavou duší, netajil dojetí, když přítomným přiblížil hrůzy, které před čtyřiašedesáti lety dopadly na jeho předky. Pak promluví pamětníci. Žena, tehdy sedmiletá, hovoří o pocitech dětí, zahnaných s matkami – bez otců a bratrů – na dvacet dní do lesů, a starý muž má ještě před očima vlastní maminku, jíž zvířata v lidské podobě rozpárala břicho bajonetem, ještě vidí těla svých blízkých házená do ohně... Ne, neutíkejme před krutými situacemi, neboť nemáme jinou volbu

10. 6. 1944 – uprchlíci ze San Pancrazia se vrací, aby hledali své příbuzné
foto: archiv PL

Pancrazia a od té doby se vzájemné vztahy utěšeně rozvíjejí.

Památník Lidice navázal na sérii programů, které s názvem „Světlo za...“

kých žen a někdejších dětí a dalších. Starosta obce Bucine Sauro Testi, člověk nejen vzdělaný, ale i s vnímavou duší, netajil dojetí, když přítomným přiblížil

Starosta Bucine Sauro Testi při zahájení výstavy Světlo za SP v Lidicích
foto: archiv PL

než zlo donekonečna pojmenovávat. Ví to i Marie Šupíková, někdejší lidické dítě, která se svěřila s trýznivou poutí, jíž prošly děti z Lidic bez rodičů a bez domova. Nestává se často, aby tlumočnice při své práci plakala. Tentokrát jsme to zažili.

Tím osvobodivěji vzletly v zahradě Lidické galerie tóny houslí při koncertu virtuóza Václava Hudečka. Skladby italských a českých mistrů, jak jinak! A ve finále díla velmistrů, Niccola Paganiniho a Antonína Dvořáka, jak jinak! Patříme

ke sobě, máme se rádi, znělo v podkresu oněch dvou dnů. Vždyť nás nespojuje tragédie, jak řekl starosta Sauro Testi, nýbrž společná vůle vzkřísit nový život.

Přemysl Veverka

Výstava „LIDIČTÍ MUŽI V BOJI ZA SVOBODU“

Výstavní síň In Memoriam – od 29. října 2008 do 31. března 2009.

O mužích, kteří se zachovali jako muži

V souvislosti s devadesátým výročím vzniku Československé republiky připravil Památník Lidice ve výstavní síni In Memoriam výstavu Lidičtí muži v boji za svobodu, jejímž autorem je znalec lidické problematiky pplk. PhDr. Eduard Stehlík. Výstava seznamuje veřejnost s dosud málo známou kapitolou z historie této obce – s účastí tamějších mužů v bojích za svobodu Československa. A tak expozice zavede návštěvníky na bojiště první světové války, na nichž nasazovalo životy také šest mužů z Lidic, a rovněž do nešťastného září roku 1938, kdy tamější muži nastoupili při všeobecné mobilizaci bez výjimky ke svým útvarům, rozhodnutí bránit vlast před expandujícím

nacismem se zbraní v ruce, leč i jejich odhodlání se muselo změnit, jak známo, v ponižující ústup bez boje. Výstava připomíná osudy poručíků Josefa Horáka a Josefa Stříbrného, lidických rodáků, kteří bojovali proti hitlerovcům v řadách britského královského letectva, a pozornost si jistě zaslouží další rodák z Lidic, Karel Radvanovský, účastník vojenských střetů u Tobruku na Středním východě. A sto třiasedmdesát lidických mužů, které nacisté popravili 10. června 1942 na zahradě statku Stanislava Horáka? Sice neměli možnost mít v ruce zbraň, ale jejich smrt měla pro budoucí existenci republiky mimořádný význam.

/red/

Text na jedné z čs. těplušek na Sibiři hlásá „Lepší smrt než život otroka“ (1918) foto: archiv pplk. PhDr. Eduarda Stehlíka

Výstava „OBĚTI NEONACISMU PO ROCE 1989 V ČESKÉ REPUBLICĚ“

Výstavní síň Pod Tribunou – od 3. října do 30. prosince 2008.

Stopy dupou i u nás, a teď

foto: archiv PL

Velice rádi zaznamenáváme, že jedinečnou a tolik potřebnou výstavu „Oběti neonacismu po roce 1989 v České republice“ odpovědně a zároveň odvážně připravili mladí lidé, studenti z Kladenska, a to ve spolupráci s Antifašistickou akcí. Až zavítáte do lidické výstavní síně Pod Tribunou, stanou před vámi oběti neonacistických útoků ve varující chronologické řadě. Naplňují ji první porevoluční případy rasově motivovaných vražd a trýznivá galerie

narůstá k případům současným, známým už z médií, například k ubodání příbramského skinheada Jana Kučery nebo k smrti mladé neonacistky Petry Baloghové, kterou zavraždili její vlastní soukmenovci. Pozor, přátelé, sdělují autoři

výstavy, neonacisté nepředstavují pouze okrajovou skupinu sotva dospělých tvorů, nýbrž reálné nebezpečí pro celou společnost. Není to však jen sdělení, jímž se k nám autoři obracejí, je to apel. Neboť nad vznikajícím morem nelze shovívavě

mávat rukou, je třeba postavit mu hráz. Ovšemže hrozba nacismu porážkou Velkoněmecké říše neskončila. Jeho stopy dupou i u nás, a teď, i v této chvíli.

Nenechte si výstavu ujít.

/vev/

Výstava „HLUBOKÁ TAJEMNOST TAO“

Lidická galerie – 13. listopadu 2008–1. února 2009.

Zveme vás na vernisáž krátkodobé výstavy Hluboká tajemnost Tao, která se bude konat 13. listopadu v 17.30 hodin v Lidické galerii. Můžete na ní zhlédnout díla 16 autorů – Jitky Anlaufové, Jiřiny Hankeové, Romany Rotterové, Viktorie Rybákové, Jitky Válové, Janky Vidové, Jiřího Hankeho, Kima Houdka, Vladimíra Kokolii, KW, Michala Matzenauera, Ludka Filipského, Miloše Šejna, Václava Boštíka, Olgy Karlíkové a Bohuslava Reyneka.

„Přestože je v dnešním světě tajemství dokonale skryté, ukazuje se, že se může tu a tam objevit nějaká nepatrná stopa, která k němu odkazuje,“ říká autorka výstavy Věra Jirousová a pokračuje: „Projekt výstavy s názvem Hluboká tajemnost Tao vznikl z iniciativy Polabské kulturní společnosti, jmenovitě na základě přání jednoho z vystavujících umělců, Kima Houdka. Vyzval mě, abych uskutečnila výstavu věnovanou počtě Rudolfa Dvořáka a jeho překladu knihy Tao Te Ťing, který vyšel v roce 1920

obrázek Starý muž

foto: archiv PL

*Tao, které se dá popsat slovy, není stálé Tao
jméno, které se dá vyslovit, není věčné jméno
bezejmenné je počátkem všeho
pojmenovatelné je matkou tisíce věcí
proto, kdo je prázdný a bez přání, vidí počáteční jemnost
avšak kdo je naplněný, vidí povstávající úplnost
to obojí má společný původ, ale různé jméno
dohromady je nazýváme tajemstvím
hlubším než hlubina sama
branou k počátku.*

tiskem Josefa Šnajdra na Kladně. Autorem této proslulé knihy je čínský myslitel Lao-C.“

Věra Jirousová ještě dodává: „Vystavující umělci tvoří jin-jan-gová seskupení a mnozí z nich jsou rovněž básníci; v jejich kresbách, grafikách a fotografiích se projevuje určitý postoj pozorné otevřenosti, který mysl tvůrců obrací k tomu, co se děje kolem nich právě tady a teď. Otevřená pozornost pro přítomné věci jim umožňuje spatřit to, co se někdy vzácně ukazuje v zastaveném čase jako zjevení. Jejich záznamy ukazují často nečekané věci a jevy, rozmanité detaily anebo nepatrné části vnější i vnitřní skutečnosti; to všechno, co v běžném životě roztržitě mijíme a co obvykle ve spěchu snadno přehlédneme.“

/red/

**STŘÍHÁNÍ, TRIMOVÁNÍ,
CELKOVÁ ÚPRAVA PSŮ
A PORADENSTVÍ
V OBLASTI VÝŽIVY
77558995 BUŠTĚHRAD.**

reklama

10 let Knezaplacení & hosté:

Vlasta REDL

www.redl.cz

Jitka Vrbová & Štánda Chmelík

<http://knezaplaceni.web.cz/>

Sokolovna Buštěhrad

25.11. v 19.00

Vstupné 100 Kč

Děti do 15 let poloviční

reklama

Jen dva exponáty – a jaká síla!

Malý exkurz do muzeologie

Sbírka Památníku Lidice a vlastně celé jeho muzeum jsou poněkud zvláštní. Muzeum má dokumentovat dějiny obce, které byly ale násilně přerušeny, obec na nějaký čas zanikla. To by samo o sobě až tak zvláštní nebylo, zaniklých obcí je i u nás povícero, jenže Lidice, jak známo, byly vyhlazeny. Ze samé podstaty tohoto brutálního činu tedy vyplynulo, že se z dějin obce do roku 1942 nemělo dochovat NIC. Vzhledem k příslovečné nacistické důkladnosti se to vlastně podařilo. O tom, jak si s touto zcela ojedinělou situací lidické muzeum a tvůrci jeho expozice poradili, jsem už psal jinde v souvislosti s virtuální prezentací. Dochovaly se vlastně jen písemnosti, fotografie a filmy, které se v době tragédie v obci nenacházely, a filmy, které natočili sami nacisté; ze závazek se později podařilo zachránit pár drobných předmětů. Tento základ sbírky muzeum doplňuje o dokumenty a doklady poválečné obnovy Lidic, o dary ze soukromých archivů, zejména fotografických, a podobně. Shodou náhod, doslova zázrakem, však přece jen zkáze unikly

Hasičská stříkačka – rok 1934

foto: archiv PL

jsou zachyceny na předválečných fotografiích z Lidic, takže o jejich autenticitě není pochyb, a nebyly zničeny ani poškozeny tak, aby musely být zcela rekonstruovány.

A teď slíbený exkurz do muzeologie. Popsaná zcela ojedinělá situace dává příležitost pochopit „sílu“ muzeálií. Kdyby se ony dva autentické předměty nedochovaly, staleté dějiny obce Lidice by byly dokumentovány pouze virtuálně, nic „hmatatelného“ či „dotýkatelného“ by neexistovalo. Několik drobných nálezů těžce poničených předmětů denní potřeby má spíše charakter anonymních archeologických nálezů, a třebaže je jejich vztah k Lidicím nesporný, z hlediska návštěvníka jde o vztah

dveřmi se zastaví snad každý a stříkačku si nechá ujít jen málokdo, a to ještě proto, že je umístěna mimo hlavní prohlídkový okruh. Jejich prostřednictvím se vlastně historie Lidic jeví jako „zmuzealizovaná“, byť se jedná pouze o dva předměty. A tak lze na tomto zvláštním, ba svým způsobem kuriózním případě doložit význam autentických dokladů pro sbírku, která se jinak bez takových předmětů musela obejít. Myslím, že při návštěvě lidického muzea opravdu není těžké pochopit, že bez hasičské stříkačky a kostelních dveří by to nebylo ono, prožitek z expozice by byl prostě jiný, méně působivý. Zároveň však okolnostmi vynucený model lidické muzejní expozice říká i to, že k dosažení kýženého efektu (návštěvníckého prožitku) není v určitých případech třeba autentickými exponáty v muzejních expozicích plýtvat jen proto, že jsou k dispozici. Dva exponáty, které jsou jedinečné, váží se k nim poutavé příběhy a plní funkci symbolů, dokáží vyvolat stejný, ne-li silnější prožitek než desítky exponátů, které více či méně hovoří pouze za sebe nebo jen opakovaně dokládají již doložené, a to formou „otevřeného depozitáře“. Máme tak co činit se zajímavou situací i z hlediska muzejní selekce a tvorby sbírek. Možná by byla „muzealizace“ Lidic vhodným tématem pro některou ze studentských prací absolventů muzeologie.

Hasičská stříkačka po renovaci v roce 2006

foto: archiv PL

dva významné předměty, dokumentující dějiny obce před tragédií – hasičská stříkačka, kterou Lidičtí zapůjčili do sousední obce Dolany, takže se v červnu roku 1942 v Lidicích nevyskytovala, a dveře lidického kostela, dnes rovněž vystavené v expozici muzea, jejichž příběh bude jistě také popsán povoláními. Oba tyto předměty

přece jen méně zřetelný. Naopak existence alespoň dvou hmotných dokladů s vysokou vypovídací schopností jako by „vrhala světlo autenticity“ i na všechny prezentované písemnosti a obrazy, jako by je „ukotvovala“. V expozici mají tyto dva exponáty výrazně vysokou upoutávací i přitažlivou sílu – před kostelními

Jiří Žalman

odbor Muzeí a galerií Ministerstva kultury ČR

Besedovali jsme v Letohradě

Rovněž během letošního, již XXIII. setkání členů Klubu autorů literatury faktu, konaného v polovině září v Letohradě – městě literatury faktu – proběhly besedy účastníků v tamějších školách. Ředitel Památníku Lidice Milouš Červenc hovořil se studenty posledních dvou ročníků gymnázia o lidické a ležácké tragédii i o působení paravýsadků Silver A a Anthropoid na území protektorátu. Soustředil se na rozdílné příčiny vyhlazení Lidic a Ležáků, jakož i na ideologii, která provázela výstavbu nových Lidic, a s tím související neblahý konec zahraničních letců Josefa Horáka a Josefa Stříbrného; zároveň upozornil na budoucí film o Lidicích scenáristy Zdeňka Mahlera. Spisovatel a pracovník Památníku Lidice

Přemysl Veverka besedoval se žáky 8. a 9. tříd základní školy v Komenského ulici. Zaměřil se na osudy lidických dětí a na lživost nacistické propagandy, která rozhlásila do světa, že lidické děti „byly dány na náležité vychování“ – a přitom dvaosmdesát z nich hitlerovci zplynovali. Žáci užasli nad faktem, že mezi lidickými muži nacisté zastřelili i chlapce starší patnácti let, a zaujali je některé konkrétní příběhy tehdejších lidických dětí.

Obě besedy, během nichž zaznělo i několik otázek, proběhly za soustředěné pozornosti studentů a žáků. Zároveň prokázaly, že má smysl využívat podobných příležitostí k informování nejmladší generace o událostech, na které nelze zapomenout. /red/

BEZPEČNOSTNÍ SITUACE VE MĚSTĚ

Období od 1. 8. 2008 do 31. 8. 2008

Trestné činy:

1x poškození telefonního rozvaděče (NP)
1x jízda pod vlivem alkoholu (ZP)

Přestupky:

2x přestupek proti majetku (2 NP)
1x oznamovaný přestupek v dopravě (ZP)
2x přestupek proti občanskému soužití (1NP, 1ZP)

V průběhu měsíců srpna a září 2008 nebyly zaznamenány případy hromadného narušování veřejného pořádku.

Zpráva o činnosti Městské policie Kladno v obci Buštěhrad za měsíc září 2008

Na základě veřejnoprávní smlouvy prováděly hlídky Městské policie Kladno následující činnost v obci:

Dne 12. 9. 2008 provedena kontrolní činnost při konání burzy od 4.20 hodin do 5.15 hodin a od 8.10 hodin do 9.00 hodin – nezjištěny závady.

Dne 21. 9. 2008 bylo v ulici Kladenská provedeno radarové měření od 11.15 hodin do 12.20 hodin. Byla zjištěna dvě

Období od 1. 9. 2008 do 30. 9. 2008

Trestné činy:

1x odcizení peněz z prodejny (NP)

Přestupky:

5x přestupek proti majetku (4 NP, 1 ZP)
1x oznamovaný přestupek v dopravě (ZP)
3x přestupek proti občanskému soužití (1 NP, 2 ZP)

vozidla, která překročila povolenou rychlost. Řidiči řešeni na místě.

Dne 26. 9. 2008 byla prováděna kontrolní činnost při konání burzy se zaměřením na parkování vozidel od 4.20 hodin do 6 hodin a od 8.50 hodin do 10 hodin – bez závad.

Dne 27. 9. 2008 kontrolní činnost při konání burzy od 12.10 hodin do 13 hodin – bez závad.

Přehled kulturních představení Památníku Lidice připravovaných v rámci "Lidických zimních večerů"

30. 10. 2008 od 18.00 hod.

MUSICA FESTIVA DI PRAGA

Účinkují: *Olga Krumpolozová – soprán, Gabriela Plachá – hoboj, anglický roh a Pavel Kloub – kytara.*

6. 11. 2008 od 18.00 hod.

Křeslo pro Václava Chaloupku a Arnošta Goldflama

11. 11. 2008 od 18.00 hod.

J. A. Komenský

Účinkují: *Alfred Strejček, Štěpán Rak*

18. 11. 2008 od 18.00 hod.

Křeslo pro Stanislava Motla

Večerem provází Robert Tamchyna

20. 11. 2008 od 18.00 hod.

MILOSTNÁ TAJEMSTVÍ

Převzaté představení divadla U Valšů

Účinkují: *Luba Skořepová, Jaromíra Milová*

25. 11. 2008 od 18.00 hod.

Příběhy ze Starého zákona

Převzaté představení divadla Viola

Účinkují: *Barbora Munzarová, Josef Somr*

11. 12. 2008 od 18.00 hod.

Adventní koncert u gloriety

Účinkuje: *BYZANTION – collegium musicae slavicae Praga*

16. 12. 2008 od 18.00 hod.

Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby

Lidická galerie

Účinkuje: *Buštěhradský smíšený sbor a sólisté*

Další pořady se připravují

Vstupenky a předplatné na kulturní akce je možno zakoupit v recepci Lidické galerie.

Cena vstupného je 70 Kč, pokud není uvedeno jinak. Cena předplatného na 10 představení dle výběru je 500 Kč s platností do března 2009.

Místa je nutno rezervovat 3 dny před představením.

Změna programu vyhrazena.

Kontakt: Památník Lidice, Tokajická 152, 273 54 Lidice; tel.: 312 253 063, 312 253 702

e-mail: lidice@lidice-memorial.cz

www.lidice-memorial.cz

TAJEMNÉ OKÉNKO

Podzemí Buštěhradu a okolí

Již v dětství, prožitým na pražském Smíchově, mne jakási podivná touha vedla do podzemních prostor. Jako kluci jsme prozkoumali kdejakou jeskyňku, kanalizační stoku, sklepení starých domů, bývalé protiletectvé kryty a rozvodné kolektory blízkých továren. V období dospívání jsme jezdili třeba do Srbska v Českém krasu, kde se nalézá mnoho příležitostí „objevovat“ skrytá díla přírody i podzemní systémy vytvořené člověkem. Přestože jsem se nikdy nestal třeba speleologem, ani jsem se nepřihlásil do klubů, jejichž členové se aktivně věnují mapování a bádání okolo starých dolů, bunkrů nebo sklepů, stále mě podzemí přitahuje. Kusé a tajemnými legendami opředené zmínky o chodbách a sklepeních jsem samozřejmě zaregistroval hned po přistěhování do Buštěhradu. Snažil jsem se dozvědět co nejvíc od pamětníků, vyslechl obsáhlou přednášku o historii a archeologickém průzkumu v Buštěhradě od Doc. PhDr. Tomáše Durdíka, CSc. u Bečvářů, našel něco tu a něco jinde. Nakonec jsem se rozhodl, že se o svůj zájem podělím i s čtenáři BZ.

Badatelé rozlišují podzemní chodby a prostory na církevní (pod sakrálními stavbami) a světské, jež se dají ještě rozdělit na civilní a ryze vojenské (pod městy, vesnicemi, hrady nebo tvrzemi). Dělení je pak ještě podrobnější, ale pro buštěhradskou lokalitu přicházejí v úvahu prostory lokální a pak dálkové trasy. Mnoho podzemních děl vznikalo propojováním církevních a světských objektů, tak jak se postupně rozmáhal vliv římskokatolické církve.

Lokální a městské podzemí mělo vedle únikových účelů často i využití v praktickém životě. Každá podzemní prostora či chodba nemusí být prvoplánově tajná! Sklepení a štolky sloužily jako skladiště, ventilační či drenážní systémy, stoky nebo septiky.

Dálkové podzemní trasy pak údajně protínají naši republiku sítí přímočarých směrů mezi vzdálenými objekty. Vedení takových tras se často shodovalo s vedením povrchových cest, bylo často značeno kapličkami, božími mukami, památnými stromy nebo sochami světců. Avšak jen málo přesných plánů a údajů v análech přivádí

Bývalý vstup do sklepů

foto: archiv JB

badatele k domněnkám a pochybnostem zároveň. Zprávy o propadech či amatérských průzkumech se také zároveň scházejí a popírají. A to obestírá podzemí puncem vábivé tajemnosti a také jitřích zvědavost v myslích všech, kteří kdy pocítili „něco pod sebou“. Pochopitelně i mou.

Na západ od Prahy prý vede jedna z nejdelších a nejsložitějších podzemních tras. Z Ruzyně do Hostovic a Hájku, kde jsou prý odbočky spojující Středokluky, Makotřasy, Lidice a další obce s Okoří. Z Okoře pak vede

chodba přes Čičovice až do Buštěhradu. Opustíme tedy dálkovou trasu k západu a věnujeme se našemu okolí.

Dopídl jsem se, že do roku 1985 žil v Buštěhradě slavný geolog a archeolog RNDr. Karel Žebera, autor několika knih o svém oboru. Ten prý někdy ve 40. letech 20. stol. prošel podzemní chodbou z pivovarského sklepení směrem k zámku a dále, kde se lomila od zámku k 1,5 km vzdálenému Vypichu. Dále jsem se dozvěděl, že občan Buštěhradu, pan Pavel Mikšovic, poskytl kdysi pátračům časopisu Květy dokonce plánek zámku a podzemních chodeb v jeho okolí. Někdejší

tajemník obecního úřadu v Lidicích a rodák z Buštěhradu, pan Miroslav Čermák, jako kluk pronikl do podzemních chodeb pod zámek a prošel jimi více jak sto metrů. Chodby dál sice vedly, ale byly prý zchátralé a nebezpečné, takže se směrem k Okoří daleko nedostal. Podle dalších vzpomínek prý byla objevena nějaká chodba „s okénkem na konci“ v Hradební ulici (?) při výkopech. Podzemí Buštěhradu, Lidic, Makotřas a dalších blíz-

kých lokalit také zkoumal senzibil Jiří Vydra s virgulí a dalšími pomůckami. Poměrně jasně označil průběhy dálkových tras a odboček v jednotlivých obcích, čímž jen potvrdil vyprávění pamětníků.

V Buštěhradě je přeci jen nejvíce diskutovaný prostor pivovarských sklepů a zmíněná chodba k zámku. Bohužel se i tady traduje zasypávat „kdejakou díru v zemi“ stavební sutí a odpadky, tak pravděpodobně spousta podobných prostor zůstane jen v legendách. Ale sklepy u pivovaru jsou!

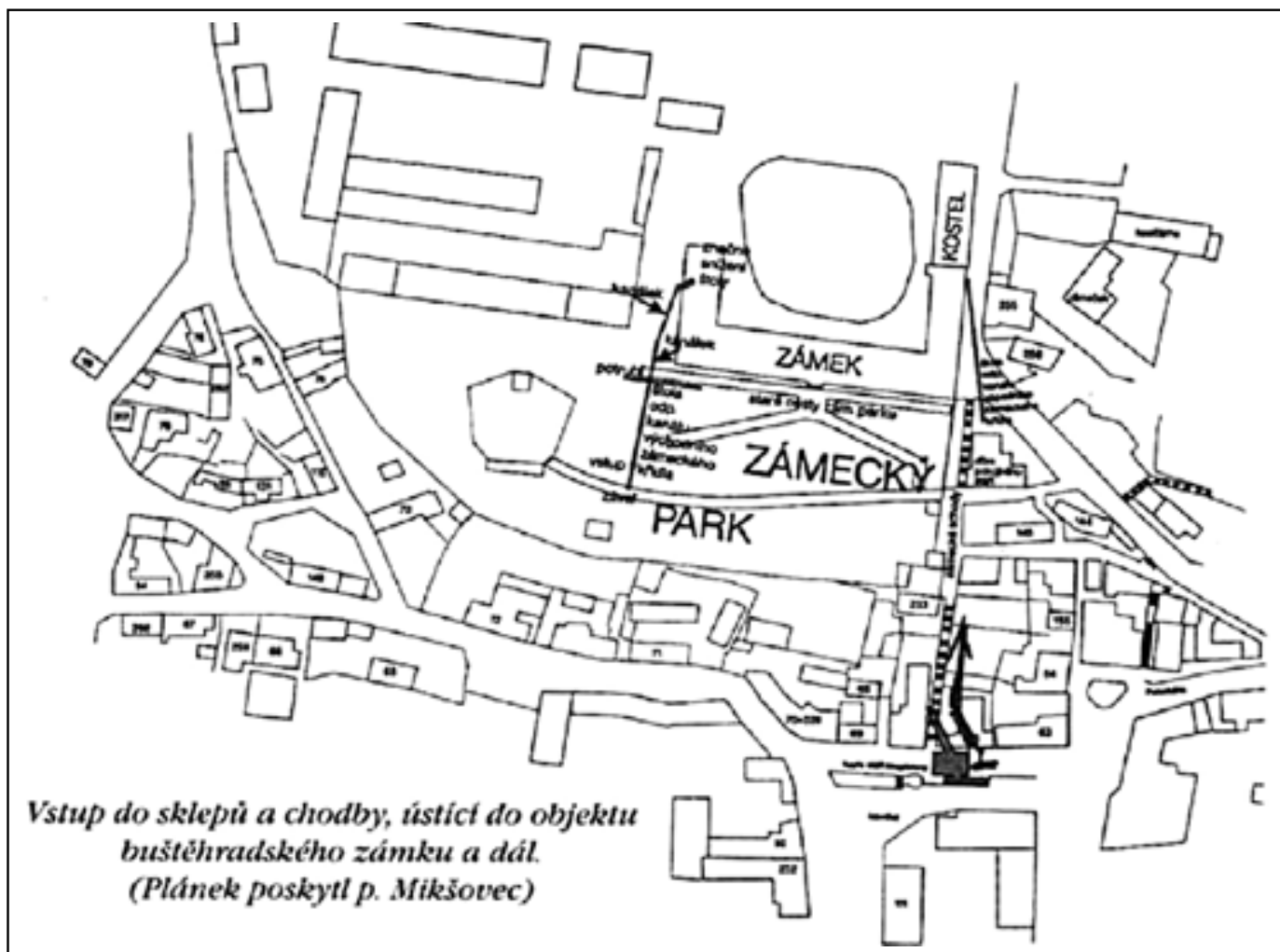
Cihlami klenuté dílo je opravdu pro mne překvapivě monstrózní, tedy ve smyslu řeči větší, než by leckdo věřil. Původní vstupní část je zazděna, a tak se do prostor dá vstoupit jen přes soukromý pozemek. Měl jsem to štěstí, že mi to bylo umožněno.

Popis dle pamětníků: „Chodba vedla pod ulicí a pod staršími domy nahoru do kopce, zprvu ústila rovně a po její pravé straně vězelo malé okénko do většího sklepa, jelikož byla chodba dál zavalená sutí, tak se prolezlo okénkem do místnosti a z ní opět dveřmi do chodby za zával, dále se pravouhle lomila kolem místnosti a hned po levé straně vedl vstup do další, z větší části pobožené místnosti.“

Popisované závaly jsou díkybohu jen ony hromady suti a odpadu, již se obyvatelé okolních domků asi snažili zaplnit podezřelé „čertovy díry“. Tyto stropní otvory, sloužící dříve zřejmě k ventilaci, jsou dodnes patrné, někde udržované a někde zasypané nebo jen provizorně zakryté. Všechny prostory jsou jinak zachovalé a působí bezpečně. Nebýt sintrových krápníčků, barevných skvrn plísní a zmíněných násypů, zdálo by se, že jde o prostory ještě nedávno používané. Při pohledu na řemeslné mistrovství, s nímž byly místnosti zaklenuty, nabízí se otázka, zda by nebylo možné sklepy otevřít, vyčistit a nějak zajímavě využít, neboť jsou opravdu rozměrné a pěkné. Ale to už je jiná otázka... vraťme se do

podzemní chodby. Od sklepních prostor opravdu chodba mírně stoupá do svahu ve směru zámeckých schodů, ale je částečně zatopena vodou a bahnem. Zřejmě je to způsobeno nějakými prameny. Prý rovněž došlo před lety v zámeckém parku k propadu do zmíněné chodby, ale to nemám potvrzené. Také se hovoří o odpadních štolách od zámku, jejichž existence je velmi pravděpodobná, a byly dokonce kdysi zakresleny do plánu (viz obr.1), ovšem ani ty se již asi prozkoumat nepodaří. Plánek podzámčí je sice pěkný, ale pivovarský sklep a část chodby je v něm zakreslena nepřesně. (Spíše jí odpovídá tužkou namalovaná šipka.)

jb

*Vstup do sklepů a chodby, ústící do objektu buštěhradského zámku a dál.
(Plánek poskytl p. Mikšovec)*

**MÁTE PLATNOU
ZNÁMKU?**

**PROHLÍDKY BEZ
OBJEDNÁNÍ**

- měření emisí benzín, diesel, LPG
- technické prohlídky
- evidenční prohlídky
- dovozové prohlídky
- prohlídky po přestavbě na LPG

více informací na www.stk-repy.cz

KARLOVARSKÁ 814 - PRAHA 6 - ŘEPY
areál Koberce K+K, autosalon Klokočka
pondělí - pátek 7:30 - 17:00 hod.

TEL./FAX: + 420 226 062 305
MOBIL: + 420 720 432 396
E-MAIL: STKREPY@STKREPY.CZ

 STK Řepy
emise

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj. 33/76 OÚ Kladno. Vychází 6x ročně. náklad 1050 ks.

Cena: zdarma.

Redakční rada: Miroslava Burešová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčeková, Mgr. Ivona Kasalická, Jaroslav Pergl, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Ježková.

Grafické zpracování: Petr Podrazský. Fotografická spolupráce: Martin Aushaus, distribuce: Eliška Hrabínová.

Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 27343 Buštěhrad, e-mail: bzpravodaj@seznam.cz

Tisk: Tiskárna Kočka Slaný, tel.: 312 522 278

Toto číslo vyšlo 31. října 2008. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla bude 30. listopadu 2008.